

РЕШЕНИЕ

№ 468

гр. Варна, 04.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 6 СЪСТАВ, в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Радостина Методиева

при участието на секретаря Полина Хр. Илиева
като разгледа докладваното от Радостина Методиева Административно наказателно дело № 20223110200146 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН по жалба на „ИТБ- БГ“ ЕООД – в ликвидация ЕИК 201713987, подадена чрез ликвидатора - И. Т. Б., против НП № 607828 – F629231 от 22.10.2021 год. на Директор на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП - Варна, с което за нарушение на чл.109, ал.1 от ЗДДС, чл. 107, т.4, Б.А от ЗДДС на ЮЛ е било наложено адм. наказание „имуществена санкция“ в размер на 500лв. на осн. чл.178 от ЗДДС.

В жалбата си възз. дружество твърди, че НП е незаконосъобразно и немотивирано, навежда твърдения както за допуснати нарушения на процес. правила - не била ясна датата на извършване на нарушението, така и за допуснато нарушение на материалния закон като излага доводи за маловажност на нарушението по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Моли НП да бъде отменено.

В съдебно заседание възз. дружество се представлява от упълномощен защитник в лицето на адв. В. Ст. от АК - Варна, която заявява, че поддържа жалбата, а във фазата по същество пледира за отмяна на НП с основен аргумент, че нарушението попада в хипотезата на чл. 28 от ЗАНН. Оправя искане за присъждане на направените по делото разноски.

За въззиваемата страна, редовно призована за датата на съдебното заседание, се явява ю.к Д. Ф.. Същата заявява, че оспорва жалбата, а във фазата по същество пледира за нейното отхвърляне като сочи, че нарушението е безспорно доказано. Отправя искане за присъждане на

юрисконсултско възнаграждение.

Районна прокуратура – Варна, редовно призована, не изпраща представител.

След като прецени обжалваното постановление с оглед основанията посочени във въззивната жалба и събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

На 16.09.2021г. по електронен път от страна на въззивното дружество „ИТБ-БГ“ ЕООД в ликвидация било подадена Заявление за дерегистрация по чл.108, ал.1, т.1 от ЗДДС. Същото било заведено в ТЗ на НАП Варна с вх.№ ДДС.2210-4518984/15.09.2021г.

С Резолюция № 032692102984671/16.09.2021г. на св. В. – ст. инспектор по приходите в ТД на НАП било възложено да извърши проверка за наличие на основания за дерегистрация по ЗДДС на въззивното дружество, която проверка била извършена от св. В. на 17.09.2021год.

В хода на проверката свидетелката В. установила че Дружеството е било регистрирано по ЗДДС от 11.05.2012г., на основание чл.100 от ЗДДС, както и че на 14.05.2021г. по партидата на дружеството в ТР били вписани прекратяване на търговската дейност и обявяването му в ликвидация. Като ликвидатор била вписана представляващата И.Т. Б.. Установила също така, че подаденото от въззивното дружество заявление за дерегистрация по ЗДДС е подадено след законоустановения срок от настъпване на обстоятелството за задължителна дерегистрация който срок съгласно бил 14-дневен от настъпване на обстоятелството по чл. за нормата на чл. 107, т.4, б. "а" от ЗДДС и изтичал на 28.05.2021г. Приела, че било извършено нарушение на чл. 109, ал.1 от ЗДДС и чл. 107, т.4, б. „а“ от ЗДДС. Проверката приключила с Акт за дерегистрация по ЗДДС № 030992102997649/17.09.2021г., а за констатираното нарушение на 28.09.2021год. св. В. съставила срещу въззивното дружество АУАН № F629231, в който посочила че същото е нарушило разпоредбите на чл. 107, т.4, Б. „а“ от ЗДДС, чл. 109, ал.1 от ЗДДС. Актът бил надлежно предявен и връчен на представляващата въззивното дружество, която в срока по чл. 44 от ЗАНН подала писмено възражение срещу него, в което изложила доводи за маловажност на нарушението по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Възражението не било възприето от АНО и на 22.10.2021год., въз основа на акта същият издал атакуваното НП като е приел изцяло фактическите констатации изложени в него, приел е че въззивното дружество е нарушило разпоредбите на чл.109, ал.1 и чл. 107, т.4, б. „а“ от ЗДДС и на основание чл. 178 от ЗДДС му наложил адм. наказание имуществена санкция в размер на 500лв.

Като свидетел в хода на съдебното следствие показания е дала актосъставителката Ст. П. В., която в показанията си пред съда възпроизвежда обстоятелствата изложени в АУАН с нужната конкретика.

Като писмени доказателства към АНП са приложени Протокол

1446085/01.10.2021г., удостоверение за извършено връчване по ел. път, Акт за deregистрация по ЗДДС № 030992102997649 от 17.09.2021г., Резолюция за извършване на проверка № 032692102984671/16.09.2021г., заявление за deregистрация по ЗДДС вх.№ ДДС 2210-4518984//15.09.2021год.; Заповед № ЗЦУ 1149/25.08.2020г. на ИД на НАП.

Показанията на св. В. съдът кредитира изцяло като последователни, логични и кореспондиращи изцяло с всички приложения по делото писмени доказателства, които съдът също кредитира като достоверни и непротиворечиви.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на всички събрани в хода на съдебното следствие доказателства, както писмени, така и гласни, които преценени по отделно и в тяхната съвкупност не водят на различни правни изводи.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваването му, и справедливостта на наложеното административно наказание прави следните изводи:

Жалбата е подадена в срока за обжалване и от надлежна страна, поради което същата е процесуално допустима.

АУАН и НП са издадени от компетентните длъжности лица и в сроковете предвидени в нормата на чл.34 от ЗАНН. Както в АУАН, така и в НП се съдържат обстоятелства и факти, които в достатъчна степен описват вмененото във вина на въззивника нарушение, както от обективна, така и от субективна страна, посочени са дата и място на извършването му, обстоятелствата при които е било извършено, както и нарушената законова норма както е налице пълно единство между фактическо и юридическо обвинение.

Допуснати съществени нарушения на процес. правила свързани с описание на нарушението и запознаване на въззивника с адм. наказателното обвинение съдът не констатира и в тази връзка не споделя наведеното в жалбата възражение за неяснота досежно датата на извършване на нарушението. Действително в НП са посочени датите посочени в жалбата 15.09.2012г. и 16.09.2021г., но при внимателен прочит на неговото съдържание не оставя никакво съмнение (то е изрично посочено), че първата дата е датата на която е било подадено от въззивника заявление за deregистрация, а втората датата е датата на която е била издадена резолюция за извършване на проверка. От друга страна ясно в НП е посочено в какво се състои нарушението – неподаване в 14-дневен срок на заявление за deregистрация в това число е посочено от кога е започнал да тече срока с посочване съдържанието на съответните законови разпоредби в който е регламентирано това. За каквато и да било неяснота досежно това в какво се състои нарушението и кога е извършено и дума не може да става.

След преценка на събраните по делото доказателства съдът прецени, че

НП е издадено в съответствие с материалния закон по следните съображения:

С НП на въззивника са били наложени наказания за нарушения на нормите на чл. 109, ал.1 от ЗДДС, чл. 107, т.4, б. „а“ от ЗДДС.

Съгласно нормата на чл. 109, ал.1 от ЗДДС в случаите по чл. 107, т. 3 и при прекратяване на юридическо лице с ликвидация лицето подава заявление за дерегистрация в компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите в 14-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство по чл. 107, освен ако юридическото лице не избере да остане регистрирано до датата на заличаването му от търговския регистър.

Съгласно нормата на чл. 107, т.4, б. „а“ от ЗДДС (в редакцията към 2021год.) основание за задължителна дерегистрация е прекратяването прекратяване на юридическо лице – търговец - без ликвидация или с ликвидация.

В случая по делото няма спор, че въззивното дружество е било прекратено и е започнала ликвидация като това е станало на 14.05.2021год. датата на която това обстоятелство е било вписано в ТР. Точно от тази дата и започва да тече 14-дневния срок за подаване на заявление за дерегистрация по ЗДДС предвиден в нормата на чл. 109, ал.1 от ЗДДС и изтича на 28.05.2021год.

Няма спор, а и по категоричен начин от приложените към преписката книжа се установява, че заявление за дерегистрация не е било подадено от въззивника в посочения срок. Това видно от приложеното заявление за дерегистрация по ЗДДС приложено към АНП е било направено повече от три месеца след изтичане на срока – на 15.09.2021год.

В контекста на горното правилно АНО е счел, че е било извършено нарушение на чл. 109, ал.1 и чл. 107, т.4, б. „а“ от ЗДДС.

Съдът споделя изцяло и становището на АНО, че нарушението не е маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН доколкото същото е типично и не се отличава със степен на опасност значително по-ниска от останалите случаи от същия вид. Напротив видно от приложеното заявление то не е било подадено с незначително закъснение в рамките на няколко дни, а както бе посочено по-горе повече от три месеца след изтичане на срока. Що се касае до изложените доводи за липса на настъпили вреди за трети лица или на държавата, то не се споделя от съда доколкото нарушението е формално на просто извършване и изобщо не предполага настъпването на такива вреди. Както бе посочено по-горе в мотивите то е формално и вредните последици настъпват в момента на неговото извършване. Няма как да бъде споделено и твърдението за липса на умисъл при извършване на нарушението доколкото в случая е ангажирана обективната безвиновна отговорност на ЮЛ. Следва да бъде посочено още и това, че за да квалифицира като нарушение самото просрочено подаване на заявлението за дерегистрация без да държи сметка за наличието на вредоносни последици от него, законодателят явно е приел, че

само по себе си то съдържа достатъчно висока степен на обществена опасност.

В случая АНО е дал правилна квалификация на извършеното нарушение и е наложил на въззивника следващото му за него адм. наказание, които определил в минималния предвиден в закона размер – имуществена санкция в размер на 500лв., очевидно отчитайки като смекчаващо отговорността обстоятелство факта, че до момента въззивникът не е бил санкциониран нарушения по ЗДДС.

С оглед на всичко изложено по-горе съдът счита, че атакуваното НП е издадено в съответствие с материалния закон, същото не страда от пороци, които го правят процесуално недопустимо и като такова следва да бъде потвърдено.

По разноските.

Разноски се претендират от двете страни в процеса като и двете искания са направени своевременно.

По искането на въззивника.

С оглед крайния изход на делото (НП подлежи на потвърждаване) съдът намира, че искането на въззивника за присъждане на разноски се явява неоснователно и като такова се отхвърля от съда.

По искането на процес. представител на въззиваемата страна. С оглед изхода на делото съдът намери, че отправеното от процес. представител на въззиваемата страна искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно поради което и такова следва да бъде присъдено на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН вр. чл. 143, ал.4 от АПК, вр. чл. 37, ал.1 от ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. И като взе предвид, че за защита по дела по ЗАНН в чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ е предвидено възнаграждение от 80лв. до 150лв., както и това, че в случая делото не е с фактическа и правна сложност изискващи специални процесуални усилия по поддържане на обвинителната теза на АНО в с.з и делото е приключило в едно съдебно заседание, съдът счита че възнаграждението за юрисконсулт следва да бъде определено в минималния предвиден в наредбата размер – 80лв. Посочената сума следва да бъде заплатена от въззивното дружество „ИТБ-БГ“ ЕООД - в ликвидация в полза на ТД на НАП Варна.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.2, т.5 от ЗАНН Варненският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪЖДАВА Наказателно постановление № 607828 – F629231 от

22.10.2021 год. на Директор на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП – Варна, с което на „ИТБ- БГ“ ЕООД – в ликвидация ЕИК 201713987, със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул. „Акад. Курчатов“ № 59 е било наложено адм. наказание имуществена санкция в размер на 500 лв. на основании ечл. 178 от ЗДДС за нарушаване нормата на чл. 109, ал.1 от ЗДДС и чл. 107, т.4, б. „а“ от ЗДДС.

ОСЪЖДА „ИТБ- БГ“ ЕООД – в ликвидация ЕИК 201713987, със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул. „Акад. Курчатов“ № 59 да заплати на Териториална дирекция на Национална агенция по приходите – гр.Варна юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Варненски административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните, че решението и мотивите са изготвени.

Съдия при Районен съд – Варна: _____